

ΙΤΑΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΗΣ ΝΤΟΡΑ ΓΚΑΡΑΤΤΙ

ΤΟ ΤΡΥΦΕΡΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΤΗΣ ΝΤΟΛΛΥ

μαρζοζία του Σαίν-Μωρίς, ή όμως η κυρία με τ' άσημένια μαλλιά, κ' ο νεαρός κόμης Ραούλ, ντέ Φωσινί, μιλούσαν καθισμένοι ο ένας αντίκρυ στον άλλο, όταν ξαφνικά στην είσοδο του μικρού σαλονιού παρουσιάστηκε μιά ξανθά νέα, με φωτεινά γαλιανά μάτια κ' ένα όμορφο και λυγρό σώμα εμμετέρων κοριτσιού που αγαπάει τ' ατόρ...

— "Ω, Ντόλλυ μου, ήρθες επί τέλους... φώναξε ή μαρζοζία και σηκώθηκε γιά νά την υποδεχθή και νά την φιλήσθι στο μετωπύ σαν μιά μεγάλη φίλη και μιά στοργική μητέρα. Έπειτα της παρουσίασε τ' νεαρό κόμητα Ραούλ ντέ Φωσινί και προχώρησε γιά νά υποδεχθή και τούς άλλους επισκέπτας της. Τό μεγάλο σαλόνι της, σέ λίγο, ήταν γεμάτο από τόν καλύτερο κόσμο. Ο Ραούλ στην άρχή, φέθηκε στη Ντόλλυ με την ψηχή έκείνη ευγένεια της πρώτης γνωριμίας. Η γοητεία της όμως δέν άρχισε νά τόν κατακτήσθι. Η Ντόλλυ με την άφελεια ενός κοριτσιού που γεννήθηκε κ' μεγάλωσε στην Άιμερική, μιλούσε με τόση χαρά γιά τή ζωή, γιά τόν έναντό της και γιά τίς άθως της περιπέτειες, που έκανε τόν νεαρό «γλεντιέ» νά νοιώσθι γ' αυτήν μιά παράξενη συμπάθεια...

— "Υστερ' από δεκατέντε ήμέρες, στο ίδιο σαλόνι, ή μαρζοζία τού Σαίν-Μωρίς μιλούσε έμπιστευτικά με τή Ντόλλυ.

— Πές μου, Ντόλλυ, της έλεγε, σου ελετε ο Ραούλ ότι σ' αγαπάει;
— "Όχι! Δέν μού τ' ελεπε... άπάντησε ή νέα.
— Κι' άν σου τ' έλεγε;
— Δέν θά τ' πιστέψω. Γιατί δέν εινε πιά πλούσιος. Κι' ίσως νά παίξι μιά αισθηματική κωμωδία, γιά νά πετύχθι κάποιο σκοτό... Την πρόστα μου!
— Ντόλλυ, δέν πρέπει νά κάνεις αυτές τίς σκέψεις... Γιατί άμφιβάλλεις και καταστρέφεις έτσι διό θυωρα όνειρα!...
— Θά ήθελα νά μπορούσα νά τόν πιστέψω! Μά θέλω πρώτα μιά άπόδειξη της αγάπης του. Μιά χειρονομία του... Μιά μεγάλη και ευγενική χειρονομία του, γιά νά μωρέσω νά τόν πιστέψω... Κι'ά τότε, έγω θά ειμια ή πρώτη σου...
— Τόν αγαπάς;
— Δέν ξέρω!...

Η καιριοτέρα παρουσιάστηκε στην είσοδο τού σαλονιού κ' άνήγγειλε έναν επισκέπτη.

— Εινε έκείνη; ελετε ή μαρζοζία.
— "Αν κρυβόμουν και... τόν ρωτούσατε έσεις γιά τās διαθέσεις του άπέναντί μου; φηθήσε ή Ντόλλυ.
— Ναι! Γιά νά πεισθής και μόνη σου θά τ'ό κάμω.

Η Ντόλλυ σηκώθηκε άμέσως και κούφθηκε πίσω από τά βαριά θελούδινα παρατετάσματα τού σαλονιού.

— "Έκινες πολύ καλά που ήρθες, μικρό μου Ραούλ!... έφώναξε με χαρούμενη φωνή ή μαρζοζία τού Σαίν-Μωρίς στόν επισκέπτη της. Εινε ξερότι κ' ή Ντόλλυ έδω και λίγη ώρα...

— "Α!...
— "Αν έρχόσουν ένκοριτερα θά την πρόφτανες.
— Σας βορσώ μόνη, αγαπητή μαρζοζία, κ' αυτό με κάνει τόσο εύτυχισημένο!
— "Αλήθεια;
— "Αλήθεια!
— Σου εινε λοιπόν τόσο άδιάφορη ή Ντόλλυ;
— "Όχι δά, Εινε τόσο καλή!...
— Την αγαπάς;... Γιατί μου τ'ό κρύβεις; Γιατί δέν μου άπαντάς;...
— Αφήστε με, κυρία!
— Μυστικά; Σ' έμένα;
— Αφήστε με...
— Μά γιατί, παιδί μου;
— "Όχι... Έπειτα μ' αυτό τ'ό μπικρό θυρος που παίρνεται, μαρζοζία, θά με κάνετε νά σας άνοίξω την καρδιά μου... Και δέν

θέλω!...
— Την αγαπάς λοιπόν τόσο πολύ;
— Εινε πλούσια! Πάρα πολύ μάάλιστα... Δέν με πιστεύει και δέν θά με πιστέψι ποτέ!... Ναι! Ποτέ!...
— Πές της διτ την αγάπης... Και θά σ'ε πιστέψι.
— "Όχι, άς μου τ'ό ελεί έκείνη πρώτη, άν θέλη... Έγώ δέν θά της τ'ό πώ ποτέ! Προτιμώ τόν θάνατο!...
Κι' ο Ραούλ, με δακρυσιμένα μάτια, έφίλησε τ'ό χέρι της μεγάλης φίλης του κ' έφυγε, χωρίς νά προσέξι πάνω σέ μιά πολυθρόνα την τσάντα της Ντόλλυ με τ'ό μεγάλο χουσό μονόγραμιά της!...

Η Ντόλλυ βγήκε εύτυχισημένη από τόν κρυψώνα της.
— "Αμφιβάλλεις άκόμη; τή ρώτησε ή μαρζοζία.
— "Όχι! Μ' αγαπάει!... Κι' έγω τόν αγαπώ! Τώρα πιά ξέρω τί πρέπει νά κάμω... Θά τού τ'ό ελεώ έγώ πρώτη... και...
Στάθηκε κατάχλωμη, με τά μάτια χαρμωμένα στην τσάντα της.
— Την είδες; ξεφώνισε. Την είδες, Θεέ μου!...
Κι' ή άμφιβολία άρχισε πάλι νά την βασανίζι.
— Μιά άπόδειξι! Θέλω μιá άπόδειξι ότι μ' αγαπάει... ελετε κατόπιν. Μιά μεγάλη χειρονομία... Έτσι μόνω θά μωρούσε νά με πεισθι... Άλλοώς, δέν θά γίνω ποτέ δική του!...

Ένα βράδυ, ύστερ' από τρεις ήμέρες, οι δύο νέοι βορσκόντουσαν πάλι στο σαλόνι της μαρζοζίας.

— Έλάτε, ξέρετε πολύ καλά που θά μās πάτε άπόψε... ελετε ή Ντόλλυ στο Ραούλ.
— Στο Καζίνο;
— Μά, ναι, λοιπόν!... Δέν θάρθθιτε μαζί μας κ' έσεις, μαρζοζία;
— "Αφού έπιμένετε, ευχαριστώ.
"Υστερ' από λίγη ώρα βορσκόντουσαν κ' οι τρεις μέσα στις κατάφοτες άβουρες τού Καζίνο.
— Θά παίξουμε, Ραούλ; ρώτησε ή Ντόλλυ τ'ό νέο.
— Νά παίξω; Μά δέν ξέρετε λοιπόν διτ φορτίσθι να μη δοσιμάσω ποτέ πια την τύχη μου στη ρουλέττα;... άπάντησε ο Ραούλ.
— Τότε... παίξτε γιά μενα! Έλάτε... Θέλω νά ποντάρετε γιά μενα στο δεκατέσσερα...
— Στο δεκατέσσερα;
— "Ο άριθμός αυτός, σαν μιá μαγική λέξι, ξύτηνε άμέσως τ'ό παληό πάθος τού Ραούλ κ' ο ήλιγγος τού παιγνιδιού τόν παρέσυρε στη δίλη του. Τώρα πια δέν άκούει κανένα κ' ούτε βλέπει κανένα...

Η ρουλέττα, οι άριθμοί, ή μάγκες, χορεύουν μπροστά τ'ό μάτια του, σαν σέ όνειρο.
Μά τί ειρονία!... Έπειδή τ'ό λεπτά δέν εινε δικά του, όπου ποντάρει, κερδίζει!...
Και παίξει σαν τρελλός, με μιá άγωγία που τού σφίγγει τ'ό λαμό και τόν κάνει νά ξεχνάη την Ντόλλυ και νά μη συλλογίζεται τίποτ' άλλο, παρ'ό μόνω τούς άριθμούς της ρουλέττας και τά κέρδη. Πόσες ώρες έτέρασαν έτσι; Πίσω από τά μεγάλα παράθωρα τού Καζίνο ή ημέρα τώρα άρχισε νά χαράξι.
"Ο Ραούλ σηκώθηκε άπ' τ'ό πρόσωπο τραπέζι κατάχλωμος και με τά χέρια γεμάτα μάγκες και χαρτονομίσματα.

— "Ορίστε, Ντόλλυ, εινε δικά σας, ελετε στη νέα.
— Δικά μου; Μά άφου τά κέρδιστες έσύ, Ραούλ! τού άπάντησε έκείνη.

— Έσεις μου έφέρατε τύχη.
— "Αλήθεια; Τότε μόνω τά μισά θά δεχόμουν, Εινε μιá δόλη κληρη περιουσία!
— Τά μισά; Μά αυτό εινε τρέλλα!
— Γιατί; "Αφού τά κέρδιστες έσύ, Ραούλ!...
— Με τά λεπτά σας...
— Δέν έχει σημασία αυτό. Έσ'ό έπαιξες.
— Έλάτε, παιδιά μου. "Ας πηγαίνουμε τώρα, τούς ελετε μ' ένα χαμόγελο ή μαρζοζία τού Σαίν-Μωρίς. Μας περιμένει τ'ό αυτοκίνητο.
Η προινή δροσιά έκανε τ'ό Ραούλ ν' άνακτήσθι πάλι την ψυχραιμία του. "Ολο έκείνο τ'ό έφιαλτικό όνειρο της ρουλέττας άρχισε σιγά-σιγά νά διαλύεται. Έβλεπε πέρα, στόν δροζοντα, έπάνω από

Στην είσοδο τού μικρού σαλονιού παρουσιάστηκε μιá ξανθά νέα...

Η προινή δροσιά έκανε τ'ό Ραούλ ν' άνακτήσθι πάλι την ψυχραιμία του. "Ολο έκείνο τ'ό έφιαλτικό όνειρο της ρουλέττας άρχισε σιγά-σιγά νά διαλύεται. Έβλεπε πέρα, στόν δροζοντα, έπάνω από

ΤΑ ΠΙΟ ΘΡΑΪΑ ΠΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΕΛΕΓΕΙΟ ΣΤΙΣ ΑΔΕΛΦΕΣ...

Ανάμεσα στο δειλινό τ' αστέρια
και στους αμέτρητους ανθρώπους αϊθέρια
λάμπουν περισσότερο και ή δυό τους,
καθισμένες ή μιά κοντά στην άλλη
με τον ήλιο και ή δυό τους στο κεφάλι,
με άχτιδες φωτεινές στο μέτωπό τους.

Χωρίς άλλο, την αγή, μικρά άγγελια
με αβάντα, λεπτά, λευκά χεράκια
κινήσαν τις πό λαμπρές άχτιδες
και τις έφεραν στην αγή ματιά τους
και τους στολίσαν τα ξανθά μαλλιά τους
με άστραφτερές χρυσές δροσοσταλίδες.

Γ' αυτό τόσον άγγελικά κυττοίνε
τις πεταλούδες που απαλά πετούνε
και των άνθων τα μάτια, τα μικρούλια.
Και νά χρυσή νφράδα στη μεγάλη
της φόρεσε κορώνα στο κεφάλι
των Έσπερο και στη μικρή την Πούλια.
ΝΩΤΗΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΣ

ΕΡΩΤΙΚΟ

Χαιήλωσε τὸ φῶς, Μέσ' στο
(σοκοτάδι
μπορεί κανείς τὸν ἔρωτα νὰ
(γνώση
καὶ πὸ πολὺ ἠδονὴ γεννᾷ τὸ
(γάδι
στὸ στήθος πού ἀπ' τὸν πόθο
(ἔχει φουσκώσει.
Λέε με στὰ μάτια, φωτεινὸ μα-
(γνώδι
τὰ σκέπασεν καὶ μὲλις θὰ πυ-
(κνώση
τὸ σκότος μέσ' στὴν κάμαρα, ὡς
(λαμπάδι
θὲ νὰ μᾶς φέγγουν ὅπουπο ἔη-
(μερώση.
Λύγα τὸ γόνα, σκίψε τὸ κεφάλι
καὶ γύρε δῶ κοντὰ μου ν' ἀνα-
(σάνω
τὸ μῦρο τῆς πνοῆς σου κα' ἄε
(πεδάνω.
Γλυκεῖα 'ναὶ ἡ ζωὴ μὰ πὸ με-
(γάλη
χαρὰ 'ναὶ ἡ τοῦ θανάτου σάν
(πεθαίνει
κανεὶς μέσ' σ' ἀγκαλιά του ἀγαπημένη.

Ν. ΣΦΥΡΟΕΡΑΣ

τῆ θάλασσα, νὰ φοδῆξ ἡ ἡμέρα, σάν τὴν ἀνατολὴ μᾶς καινούργιας
ζωῆς. 'Η Ντόλλυ δίπλα του μποροῦσε κα' ἐμοίραζε τὰ κέρδη τῆς ρου-
λέττας.

— Ραούλ, αὐτὰ εἶνε δικὰ σου, τοῦ εἶπε σὲ λίγο καὶ τοῖδωσε τὰ
μοσά.

— Ντόλλυ, μὲ προσβάλλετε!

— Θέλω νὰ μοῦ κἀνῆς τὴ χάρι νὰ τὰ πάρης. Σὲ παρακαλῶ. 'Αν
ἐπιμένεις νὰ ἀρνῆσαι, θὰ τὸ ἀπαιτήσω!

— Προτιμῶ αὐτὸ, τῆς ἀπάντησε ὁ Ραούλ μ' ἓνα μικρὸ χαμόγε-
λο. 'Ἐπ' τέλος, ἀφοῦ ἐπιμένετε, δώστε μου αὐτὰ τὰ λεπτὰ. 'Αλλὰ
πέστε μου συγχρόνως: Εἶνε δικὰ μου; Μπορῶ νὰ τὰ κἀνω ἑ.π.
θέλω;

— Ναι, εἶπε ἡ Ντόλλυ.

Τότε ὁ Ραούλ μὲ μιά νευρική κίνησι, κατέβασε τὸ τζάμι τῆς πορ-
τιέρας καὶ καθὼς τὸ αὐτοζήτητο περνοῦσε ψηλά, στὴν ἀρχὴ τῆς θά-
λασσας, ἀπλώσε τὸ χέρι του καὶ σκόρπισε δια ἐκείνα τὰ χαρτονο-
μίσματα, πού ἦσαν μιά δολοχρησ περιουσία, ἐπάνω στὰ κίματα.

— Ραούλ, τί κάνεις; φώναξε ξαφνιασμένη ἡ Ντόλλυ.

— Τί κἀνω; Τίποτε... Σκορπῶ τὴν τύχη μου στὸν ἀνεμο!

'Η μαρκησία τοῦ Σαιν Μωρίς, σιωπηλῆ, τὸν ἐκύτταζε μὲ τὰ μά-
τια γεμάτα δάκρυα. 'Η Ντόλλυ ἔμοσε μ' ἓνα ξαφνικὸ ἔσπασμα γα-
οᾶς, τὸν ἀγκαλίασε καὶ τοῦ φώναξε:

— Ραούλ, σὲ λατρεύω!

'Ἐπειτα ἀπὸ ἓνα μῆνα, ἡ μαρκησία τοῦ Σαιν Μωρίς ἐπάντρεψε
ἡ ἴδια αὐτὰ τὰ ερεθῆλα καὶ κολυγατημένα τῆς παιδιᾶ.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Ἀπὸ τὰ διαζύγια πού ἐκδίδονται κάθε χρόνο στὴν Ἀγγλία,
στὴ Γερμανία καὶ στὴ Γαλλία, τὰ ἐννεηνῆτα στὰ ἑκατὸ ἀφοροῦν
ἀνθρώπους πού ἀνήκουν στὶς κατώτερες κοινωνικὲς τάξεις, τὰ ἑφτά
στὰ ἑκατὸ τῆ μεσοία τάξῃ καὶ τὰ τρία στὰ ἑκατὸ τὴν ἀνώτερη τάξῃ.

— Ἀντιθέτως, στὴν Ἀμερική, μόνο πενήντα στὰ ἑκατὸ διαζύ-
για ἀφοροῦν ἀνθρώπους τῆς κατωτέρας τάξῃς, τριάντα πέντε στὰ
ἑκατὸ τῆς μεσοίας τάξῃς καὶ πέντε στὰ ἑκατὸ τῆς ἀριστοκρατίας.

— Κάθε φορὰ πού ταξιδεύουν σιδηροδρομικῶς οἱ βασιλεῖς τῆς
'Αγγλίας, παίρνουν μαζί τους ἀκολουθία ἀπὸ σαράντα ἀνθρώπους,
ἀπ' τοὺς ὁποίους οἱ δέκα εἶνε μηχανικοὶ καὶ τεχνίτες γιὰ νὰ ἐξε-
λέγγουν τὴν ἀσφάλεια τοῦ τραίνου καὶ τῆς γραμμῆς.

— 'Η στατιστικὴ ἔχει ἀποδείξει, ὅτι ἀπ' τὰ μικρὰ παιδιὰ πού
νισθετοῦνται ἀπὸ ἀτέκνους, τὰ τέσσερα πέμπτα εἶνε κορίτσια καὶ
μόνο τὸ ἓνα πέμπτο ἀγόρια.

— 'Η πόλις ἐκείνη τῆς ὑψηλίου, ὅπου γίνονται περισσότερες καὶ
τολμηρότερες κλοπὲς αὐτοκινήτων καὶ μοτοσικλετῶν, εἶνε ἡ Πό-
λις τοῦ Ἀκρωτηρίου, πρωτεύουσα τοῦ κράτους τῆς Νοτίου Ἀφρικής.

— Τὸ ἀρχαιότερο καμπαναριὸ καθολικῆς ἐκκλησίας πού σώζεται
ἀνένταρο μέχρι σήμερα, βρίσκεται στὴν Ἀγγλικὴ ἐπαρχία Μπούα-
γκαν Σάιαρ καὶ ἔχει χτισθεῖ τὸ 1316.

— Στὴν Τσεχοσλοβακία ἐ-
πεβλήθη τελευταίως εἰδικὴ φο-
ρολογία στὴν κατανάλωσι τῶν
οἰνοπνευματωδῶν, τοῦ καπνοῦ
καὶ τῶν σιγαρέττων ὑπὲρ τῶν
ἀνδρῶν.

— Ὅπως βεβαιώνουν οἱ δι-
εθνικταὶ τῶν παραθναγωγῶν
τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἀγ-
γλίας, τὰ σημερινὰ κορίτσια
ἡλικίας δώδεκα ὡς δεκάξη χρό-
νων, ἔσθδειν σὲ παιούτσι
καὶ φορέματα πολὺ περισσότε-
ρα ἀπὸ ὅσα ἔσθδειν τὰ κορί-
τσια τῆς ἴδιας ἡλικίας τῆς πε-
ρασμένης γενεᾶς.

— Τὸ λαθρεμπόριο τῶν οἰ-
νοπνευματωδῶν ποτὸν εἶνε ἡ
πὸ ἐπικερδῆς ἀπ' ὅλες τίς...
ἐπιχειρήσεις στὶς Ἦν. Πολι-
τείες. Ὑπολογίζεται ὅτι τὰ
κέρδη ὅλων τῶν μεγάλων λα-
θρεμπωρικῶν συμμοριῶν κατὰ
τὴ διάρκεια τοῦ περασμένου ἔ-
τους, ἔφθασαν τὰ 21 δισεκα-
τομμύρια δολλάρια, δηλαδὴ 3
τρισεκατομμύρια δραχμῆς.

— Ἐντομεταξύν, ἡ ἀπαγό-
ρευσις τῶν οἰνοπνευματωδῶν
ποτὸν στοιχίζει κάθε χρόνο στὸ
'Αμερικανικὸ κράτος ἐνάμισι
δισεκατομμύριο δολλάρια.

— Στὸ Λονδίνο κατασκευάζεται
τὸ μεγάλο πλεονέκτημά του θὰ εἶνε.
ὅτι τὸ ἀεροπλάνο θὰ μποροῦν νὰ
προσγειώνονται ἀσφαλῶς σ' αὐτό,
ἀποιαδήποτε κα' ἂν εἶνε ἡ διεύ-
θυνσις τοῦ ἀνέμου.

— Ὅτὰ στοιχίσι δὲ περίπου τρία
δισεκατομμύρια δραχμῶν. Τὸ
μεγάλο πλεονέκτημά του θὰ εἶνε.
ὅτι τὰ ἀεροπλάνο θὰ μποροῦν νὰ
προσγειώνονται ἀσφαλῶς σ' αὐτό,
ἀποιαδήποτε κα' ἂν εἶνε ἡ διεύ-
θυνσις τοῦ ἀνέμου.

— Στὴν Ἀγγλία προκηρύχθηκε
τελευταία ἓνας διαγωνισμὸς διὰ
τὴν ἀνάδειξιν τοῦ καλύτερου
κουρέως. Τὸ βραβεῖο θὰ δοθῆ
στὸν ταχύτερο καί... σιωπηλότερο
τῶν κουρέων πού θὰ λάβουν μέρος
στὸν πρωτότυπο αὐτὸν ἀγῶνα.

— Τὰ περισσότερα ὑποβρύχια ἀπ' ὅλες
τίς μεγάλες χώρες, τὰ
ἔχουν ἡ Ἦνωμένες Πολιτείες τῆς
'Αμερικής.

— Ἐχουν δηλαδὴ ὀγδόντα
δυσὺποβρύχια ἐν ὅλῳ. Ἐπειτα
ἔρχονται κατὰ σειράν, ἡ Γαλλία
μὲ ὀγδόντα ὑποβρύχια, ἡ Ἰαπωνία
μὲ ἔξῃντα, ἡ Ἀγγλία μὲ πενήντα
τρία καὶ ἡ Ἰταλία μὲ σαρανταῖξη.

— Οἱ γιανοῖ τοῦ Βερολίνου,
σήμερον μὲ μιά τελευταία στα-
τιστικὴ, θὰ τοποθετοῦν στὸ ἔξῃς
στὸ μπροστίνον μέρος τῶν αὐτοκί-
νητων τους ἀπὸ μιά εἰδικὴ κόνκινη
λάμα, σὲ σχῆμα σταυροῦ. Ἐτσι
οἱ ἀστυφύλακες θὰ τοὺς ἀφίρουν
στὸ δρόμο νὰ περνοῦν ἐλεύθερα.
ἴσοδῆστε κα' ἂν εἶνε πικρὴ ἡ
κυκλοφορία δχημάτων.

— Ἐπίσης τὰ ἱστορικὰ αὐτοκίνητα
ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τρέ-
χουν μὲ δροσῆποτε ταχύτητα
θέλουν.

— Οἱ φουσοδῖρα ἔκταναν
τελευταίως τὴν ἀνακάλυψι, ὅτι ἡ
πεταλοῦδες... ὑλάνε ἡ μιά
στὴν ἄλλη, ἀντιθέτως πρὸς τὰ
ἄλλα ἐκ-
τωνι καὶ ζῶα πού σπιννοοσῆνται
μὲ ὄρσιμένες κινήσεις.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

